

Bruselj, 20. junij 2018
(OR. en)

10335/18

Medinstitucionalne zadeve:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: Svet

Št. dok. Kom.: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Zadeva:

- Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost ter uvedbe dokončnega sistema za obdavčevanje trgovine med državami članicami
- Predlog izvedbene uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti
- Predlog uredbe Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede certificiranega davčnega zavezanca

= splošni pristop

I. UVOD

1. Komisija je 4. oktobra 2017 v skladu s svojim sporočilom z dne 7. aprila 2016 o akcijskem načrtu za DDV – „Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev“ (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt za DDV)¹ predložila naslednje tri zakonodajne predloge:

¹ COM (2016) 148 final. Glej tudi:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- (i) predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost ter uvedbe dokončnega sistema za obdavčevanje trgovine med državami članicami²;
 - (ii) predlog izvedbene uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti³ in
 - (iii) predlog uredbe Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede certificiranega davčnega zavezanca.⁴
2. Navedeni trije zakonodajni predlogi, predloženi v odziv na sklepe Sveta z dne 8. novembra 2016 o izboljšanju sedanjih pravil EU o DDV za čezmejne transakcije, vsebujejo naslednje kratkoročne izboljšave („hitre rešitve“) sedanjega sistema:
- (i) poenostavitev in uskladitev pravil glede aranžmaja skladiščenja na odpoklic;
 - (ii) identifikacijska številka stranke za DDV postane pomemben pogoj za oprostitve za dobavo blaga znotraj Skupnosti;
 - (iii) poenostavitev verižnih poslov za povečanje pravne varnosti; in
 - (iv) uskladitev in poenostavitev pravil za dokazovanje prevoza blaga znotraj Skupnosti za namene uporabe oprostitve plačila DDV.

Komisija je predvsem predlagala, da bi se poenostavitve iz točk (i), (iii) in (iv) uporabljale le, kadar so udeleženi certificirani davčni zavezanci (nov pojem, opredeljen v predlogu Komisije).

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (ki je bil kasneje spremenjen z zakonodajnim predlogom iz dok. 14893/17, in sicer z vključitvijo določb glede „certificiranega davčnega zavezanca“ v ta novi predlog za spremembo Uredbe št. 904/2010).

3. Svet je v točki 7 svojih sklepov z dne 8. novembra 2016 zapisal, „ da bi bilo treba vse zakonodajne pobude na teh področjih obravnavati v okviru dela v zvezi z dokončnim sistemom DDV in, če je to primerno, postopno uvesti v prvem zakonodajnem koraku, ne bi pa smele Komisije ovirati pri spoštovanju pričakovane časovnice za delo na tem področju“;
4. Tako je Komisija v navedenih zakonodajnih predlogih poleg „hitre rešitve“ iz sedanjih pravil nadalje razvila zamisel o postopni uvedbi dokončnega sistema. Kot prvi korak so bili predlagani tako imenovani „temelji“ dokončnega sistema (glej člen 402 zakonodajnega predloga za spremembo direktive o DDV), v skladu s katerimi bi bila čezmejna dobava obdavčena v namembni državi članici, pri čemer odgovornost praviloma nosi dobavitelj.
5. Trenutno veljavni člen 402 direktive o DDV določa, da se bo sedanji začasni sistem DDV nadomestil z dokončno ureditvijo, ki temelji na načelu obdavčitve v državi članici izvora dobave blaga ali opravljanja storitev. Novo besedilo tega člena, kot ga predlaga Komisija, bi v bistvu nadomestilo začasni sistem DDV, ki se uporablja za trgovanje med državami članicami z dokončno ureditvijo, ki temelji na načelu obdavčitve dobave blaga in opravljanja storitev v namembni državi članici.
6. Mnenji Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Evropskega parlamenta o teh zakonodajnih predlogih se še pričakujeta.

II. TRENUTNO STANJE

7. Države članice so v času pogajanj o „hitrih rešitvah v zvezi z DDV“ menile, da je primerno in potrebno, da se o določbah iz predlogov Komisije v zvezi s certificiranimi davčnimi zavezanci razpravlja v okviru zakonodajnih predlogov o tehničnih podrobnostih dokončnega sistema DDV, ki jih je Komisija predložila 25. maja 2018. V tem okviru je bilo torej primerno in potrebno – za doseg hitrega napredka in rešitve pomembnih vprašanj na področju DDV – nadaljevati delo v zvezi z bistvenim delom predlogov Komisije o „hitrih rešitvah v zvezi z DDV“, zavedajoč se dejstva, da bo treba o preostalih delih predlogov v zvezi s certificiranimi davčnimi zavezanci razpravljati v okviru zakonodajnih predlogov o podrobnostih dokončnega sistema DDV.

8. Poleg tega je predsedstvo po sejah Odbora stalnih predstavnikov 14. junija 2018⁵ in 20. junija 2018⁶ ugotovilo, da bi se vse delegacije in Komisija v duhu kompromisa lahko dogovorile, da se člen 402 direktive o DDV črta iz kompromisnega besedila in se o njem razpravlja v okviru zakonodajnih predlogov o podrobnostih v zvezi z dokončnim sistemom DDV. Predsedstvo je ugotovilo, da bi torej večina držav članic lahko podprla štiri „hitre rešitve“ s to spremembo.
9. Vendar se tudi zdi, da bi vse delegacije in Komisija lahko sprejele kompromisno besedilo predsedstva, z izjemo določb o mehanizmu za delitev stroškov (člen 137a in uvodna izjava 7a direktive o spremembi direktive o DDV), ki ostaja edino nerešeno vprašanje, opisano v delu III tega dopisa, ki ni bilo sprejemljivo za več držav članic in Komisijo.
10. Glede na navedeno in na podlagi dvostranskih stikov z delegacijami po sejah Odbora stalnih predstavnikov 14. in 20. junija 2018 poskuša predsedstvo znova doseči splošni pristop Sveta glede te zadeve. Najnovejša različica kompromisnega besedila v zvezi z zakonodajnim svežnjem o „hitrih rešitvah v zvezi z DDV“ je priložena temu dopisu. Člen 137a in uvodna izjava 7a sta v oglatih oklepajih glede na razprave v Odboru stalnih predstavnikov.

III. NAJPOMEMBNEJŠE VPRAŠANJE – PODROBNA OBRAZLOŽITEV

Mehanizem za delitev stroškov – oprostitev plačila DDV za neodvisne skupine oseb s sedežem v eni državi članici (člen 137a direktive o DDV; uvodna izjava 7a direktive o spremembi)

11. Najpomembnejše nerešeno vprašanje je, ali bi morala biti „5. hitra rešitev“ (mehanizem za delitev stroškov) vključena v besedilo.

⁵ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Nekatere delegacije so vztrajno zahtevale, da se v kompromisno besedilo predsedstva v okviru splošnega kompromisa glede te zadeve vključi dodatna sprememba direktive o DDV in člena 137a.
13. Ta novi člen 137a direktive o DDV bi v bistvu vseboval ureditev z ustreznimi zaščitnimi ukrepi proti izkrivljanju konkurence in državam članicam omogočal, da določijo, da so neodvisne skupine oseb, ki združujejo svoje storitve in delijo stroške med svoje člane, upravičene do oprostitve plačila DDV.
14. Nekaj delegacij je sporočilo, da bi bila taka izbirna ureditev sprejemljiva le, če bi jo spremljala ustrezna klavzula o teritorialnosti (člen 137a(2)), ki omejuje področje uporabe tega neobveznega mehanizma za delitev stroškov le na neodvisne skupine oseb in njihove člane s sedežem na ozemlju države članice, ki izkoristi to možnost.
15. Te delegacije menijo, da bi bila takšna omejitev upravičena zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh pravil o delitvi stroškov s strani zadevnih davčnih zavezancev in davčnih uprav ter zagotavljanja učinkovitosti davčnega nadzora proti nevarnostim davčnih utaj, izogibanja in zlorab. Obenem bi ta omejitev ohranila davčne pravice držav članic, ki se odločijo, da ne bodo uveljavljale te možnosti.
16. Kljub temu nekateri delegacije na sejah Odbora stalnih predstavnikov 14. in 20. junija 2018 niso mogle sprejeti vključitve člena 137a v direktivo o DDV, z obrazložitvijo, da ta določba ni bila predmet ocene učinka Komisije, saj člen 137a in uvodna izjava 7a nista bila del prvotnega zakonodajnega predloga.
17. Poleg tega je Komisija na seji Odbora stalnih predstavnikov 20. junija 2018 sporočila, da nasprotuje vključitvi člena 137a v kompromisno besedilo predsedstva.

IV. NADALJNI KORAKI

18. Predsedstvo upa, da bo ob upoštevanju navedenega najpomembnejše vprašanje iz dela III tega dopisa rešeno v duhu kompromisa na ravni Sveta.

 19. Svet naj:
 - reši najpomembnejše vprašanje, navedeno v delu III tega dopisa, in
 - na podlagi kompromisnega besedila iz priloge k temu dopisu doseže dogovor o splošnem pristopu glede teh zakonodajnih predlogov, da bi osnutke zakonodajnih aktov lahko sprejeli, ko bo prejeta mnenje Evropskega parlamenta in jih bo dokončno oblikovala pravno-lingvistična služba.
-

OSNUTEK

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost [ter uvedbe dokončnega sistema] za obdavčevanje trgovine med državami članicami

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁷,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁸,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

⁷ UL C , , str. .

⁸ OL C , , str. .

- (1) Ko je Svet leta 1967 sprejel skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) z direktivama Sveta 67/227/EGS⁹ in 67/228/EGS¹⁰, je bila sprejeta zaveza o vzpostavitvi dokončnega sistema DDV, ki bo v Evropski skupnosti deloval enako, kot bi deloval znotraj ene same države članice. Ker politični in tehnični pogoji za tak sistem niso bili zreli, je bila ob opustitvi davčnih meja med državami članicami konec leta 1992 sprejeta prehodna ureditev DDV. Direktiva Sveta 2006/112/ES¹¹, ki je trenutno v veljavi, določa, da je treba ta prehodna pravila nadomestiti z dokončno ureditvijo.
- (2) Komisija je v skladu s svojim akcijskim načrtom za DDV¹² predložila predlog, ki bo določal elemente dokončnega sistema DDV za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami, ki bodo temeljili na obdavčitvi čezmejne dobave blaga v namembni državi članici.
- (3) [...]

⁹ Prva direktiva Sveta 67/227/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (UL 71, 14.4.1967, str. 1 301).

¹⁰ Druga direktiva Sveta 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi s prometnim davkom, strukturo in postopki za uporabo skupnega sistema davka na dodano vrednost (UL 71, 14.4.1967, str. 1303).

¹¹ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

¹² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o akcijskem načrtu za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev (COM(2016) 148 final z dne 7. aprila 2016).

- (4) Svet je v svojih sklepih z dne 8. novembra 2016¹³ pozval Komisijo, naj opravi nekatere izboljšave pravil Unije o DDV za čezmejne transakcije, in sicer kar zadeva vlogo identifikacijske številke za DDV v zvezi z oprostitvijo dobav znotraj Skupnosti, aranžmaje skladiščenja na odpoklic, verižne posle in dokazilo o prevozu za namene oprostitve za transakcije znotraj Skupnosti.
- (5) Glede na ta poziv in na to, da bo do uvedbe dokončnega sistema DDV za trgovino znotraj Unije trajalo več let, so ti posebni ukrepi, namenjeni harmonizaciji in poenostavitvi nekaterih ureditev za podjetja, ustrezni.
- (6) Skladiščenje na odpoklic se nanaša na primere, ko je dobavitelj v času prevoza blaga v drugo državo članico že seznanjen z identiteto pridobitelja blaga, ki mu bo to dobavljeno pozneje, in sicer po prispetju blaga v namembno državo članico. Trenutno se pri tem aranžmaju šteje, da je prišlo do dobave (v državi članici odhoda blaga) in pridobitve znotraj Skupnosti (v državi članici prihoda blaga), čemur sledi „domača“ dobava v državi članici prihoda, tako da je treba dobavitelja identificirati za namene DDV v tej državi članici. Da bi se temu izognili, bi se moralo za te transakcije, če potekajo med dvema davčnima zavezancema, pod določenimi pogoji šteti, da vključujejo eno oproščeno dobavo v državi članici odhoda in eno pridobitev znotraj Skupnosti v državi članici prihoda.
- (7) Verižni posli so zaporedne dobave blaga, ki je predmet enega samega prevoza znotraj Skupnosti. Gibanje blaga znotraj Skupnosti bi bilo treba pripisati samo eni od teh dobav in zgolj pri tej dobavi bi moralo biti mogoče izkoristiti oprostitev plačila DDV za dobave znotraj Skupnosti. Druge dobave v verigi bi bilo treba obdavčiti, za njih pa bi se lahko zahtevala identifikacija dobavitelja za namene DDV v državi članici dobave. Da bi se izognili različnim pristopom v državah članicah, ki bi lahko vodili do dvojne obdavčitve ali neobdavčitve, in da bi se izboljšala pravna varnost za gospodarske subjekte, bi bilo treba določiti splošno pravilo, da se, kadar so izpolnjeni določeni pogoji, prevoz blaga pripiše eni dobavi v verigi poslov.

¹³ Sklepi Sveta z dne 8. novembra 2016 o izboljšanju sedanjih pravil EU o DDV za čezmejne transakcije (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 z dne 9. novembra 2016).

[(7a) Glede na predlagan prehod na dokončno ureditev DDV in ob upoštevanju dejstva, da z uporabo pravil o združevanju za namene DDV ni mogoče v zadostni meri zadovoljiti gospodarskih potreb nekaterih sektorjev gospodarstva, bi morale imeti države članice možnost določiti, da se za neodvisne skupin oseb, ki delijo stroške med svojimi člani, lahko uporablja oprostitev plačila DDV. S tem bi zagotovili davčno nevtralnost njihovih zadevnih gospodarskih dejavnosti, ne glede na poslovne ali organizacijske odločitve. Zato bi morale države članice imeti možnost, da pod določenimi pogoji in brez poseganja v obstoječa pravila o oprostitvi plačila DDV za neodvisne skupine oseb,odobrijo tak mehanizem za delitev stroškov. Kljub temu bi bilo treba vključiti zaščitno klavzulo, da se izključi uporaba takšne določbe, glede na njeno izbirno naravo, kadar je verjetno, da bi povzročila izkrivljanje konkurence. Poleg tega bi bilo tudi sorazmerno in primerno, da bi bila takšna možnost omejena na oprostitev dobav, ki jih neodvisne skupine oseb in njihovi člani s sedežem na ozemlju države članice, ki izkoristi to možnost, opravijo na podlagi mehanizma za delitev stroškov. Takšna omejitev je upravičena zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh pravil s strani zadevnih davčnih zavezancev in davčnih uprav ter zagotavljanja učinkovitosti davčnega nadzora proti nevarnostim davčnih utaj, izogibanja in zlorab. Prav tako bi bilo treba opozoriti, da bi ta omejitev ohranila davčne pravice držav članic, ki se odločijo, da ne bodo uveljavljale te možnosti. Ker v sedanjih okoliščinah teh ciljev ni mogoče doseči z drugimi sredstvi, ki bi bila enako učinkovita, so tovrstna pravila o DDV v zvezi z mehanizmom za delitev stroškov, vključno z navedenimi omejitvami, ustrezna za uresničitev zastavljenih ciljev in ne presegajo tega, kar je potrebno za njihovo uresničitev.]

- (8) Glede identifikacijske številke za DDV v zvezi z oprostitvijo dobav blaga v trgovini znotraj Skupnosti se predlaga, da postane vpis identifikacijske številke za DDV pridobitelja blaga, ki jo dodeli država, ki ni država članica, v kateri se prevoz blaga začne, v sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave vsebinski pogoj za uporabo oprostitve in ne zgolj formalna zahteva. Poleg tega je seznam VIES bistvenega pomena za obveščanje države članice prihoda o tem, da se blago nahaja na njenem ozemlju, in je torej ključni element v boju proti goljufijam v Uniji. Zato bi morale države članice zagotoviti, da se v primeru, da dobavitelj ne izpolnjuje svojih obveznosti v zvezi s pripravo seznama VIES, oprostitev zanj ne bi smela uporabljati, razen če dobavitelj ravna v dobri veri, tj. če lahko pred pristojnimi davčnimi organi ustrezno utemelji vse pomanjkljivosti, ki se nanašajo na rekapitulacijsko poročilo, tudi s predložitvijo pravih informacij, zahtevanih v skladu s členom 264.
- (9) Ker ciljev te direktive, tj. izboljšanja delovanja ureditev DDV v okviru čezmejnega trgovanja med podjetji, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in jih je torej lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (10) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih¹⁴ zavezale, da bodo v upravičenih primerih svojemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več obrazložitvenih dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (11) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

- (1) vstavi se naslednji člen 17a:

„Člen 17a

1. Prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic, se ne šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo.

¹⁴ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

2. Za namene tega člena se šteje, da obstaja aranžma skladiščenja na odpoklic, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) davčni zavezanec ali tretja oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico z namenom, da navedeno blago tam pozneje in po prihodu dobavi drugemu davčnemu zavezancu, ki ima pravico za prevzem lastništva nad blagom v skladu z obstoječim dogovorom med obema davčnima zavezancema;
 - (b) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago, nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano;
 - (c) davčni zavezanec, ki mu je namenjena dobava blaga, je identificiran za DDV v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano, njegova identiteta in identifikacijska številka za DDV, ki mu jo je dodelila navedena država članica, pa sta znani davčnemu zavezancu iz točke (b) ob začetku odpošiljanja ali prevoza;
 - (d) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago, prenos blaga vnese v evidenco iz člena 243(3), identiteto davčnega zavezanca, ki blago pridobiva, ter njegovo identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je dodelila država članica, v katero se blago odpošilja ali prevaža, pa navede v rekapitulacijskem poročilu, kot je določeno v členu 262(2).
3. Če so pogoji iz odstavka 2 izpolnjeni, se v času prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na davčnega zavezanca iz točke (c) navedenega odstavka – če se prenos izvede v roku iz odstavka 4 – uporabljajo naslednja pravila:

- (a) šteje se, da je dobavo blaga v skladu s členom 138(1) opravil davčni zavezanec, ki je sam ali prek tretje osebe za njegov račun odposlal ali odpeljal blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano;
 - (b) šteje se, da je davčni zavezanec, ki se mu blago dobavi v državi članici, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano, navedeno blago pridobil znotraj Skupnosti.
4. Če v 12 mesecih po prihodu blaga v državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano, blago ni dobavljeno davčnemu zavezancu iz odstavka 2(c) in odstavka 6, ki mu je bilo namenjeno, in če se ne pojavi nobena od okoliščin iz odstavka 7, se šteje, da je bil prenos v smislu člena 17 opravljen dan po izteku 12-mesečnega roka.
5. Če so izpolnjeni naslednji pogoji, se šteje, da prenos v smislu člena 17 ni bil opravljen:
- (a) pravica do razpolaganja z blagom ni bila prenesena in zadevno blago je v roku iz odstavka 4 vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, in
 - (b) davčni zavezanec, ki je odposlal ali odpeljal blago, njegovo vračilo vnese v evidenco iz člena 243(3).

6. Če davčnega zavezanca iz odstavka 2(c) v roku iz odstavka 4 zamenja drug davčni zavezanec, se šteje, da prenos v smislu člena 17 v času zamenjave ni bil opravljen, če:
- (a) so izpolnjeni vsi drugi veljavni pogoji iz odstavka 2 in
 - (b) je davčni zavezanec iz odstavka 2(b) zamenjavo vnesel v evidenco iz člena 243(3).
7. Če v roku iz odstavka 4 kateri koli od pogojev, določenih v odstavkih 2 in 6, ni več izpolnjen, se šteje, da je bil prenos blaga v skladu s členom 17 opravljen v času, ko zadevni pogoj ni bil več izpolnjen.

Če se blago dobavi osebi, ki ni davčni zavezanec iz odstavka 2(c) ali odstavka 6, se šteje, da pogoji, določeni v odstavkih 2 in 6, tik pred to dobavo niso več izpolnjeni.

Če je blago odpeljano ali odposlano v državo, ki ni država članica, iz katere je bilo prvotno preneseno, se šteje, da pogoji, določeni v odstavkih 2 in 6, tik preden je bilo blago odpeljano ali odposlano v drugo državo, niso več izpolnjeni.

V primeru uničenja, izgube ali tatvine blaga se šteje, da pogoji, določeni v odstavkih 2 in 6, niso več izpolnjeni na dan, ko je bilo blago dejansko odstranjeno ali uničeno, če pa tega dne ni mogoče določiti, na dan, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno ali pogrešano.

(2) vstavi se naslednji člen 36a:

Člen 36a

1. Če se isto blago dobavlja zaporedno in je to blago iz ene države članice odposlano ali odpeljano v drugo državo članico neposredno od prvega dobavitelja do zadnje stranke v verigi, se odpošiljanje ali prevoz pripiše samo dobavi, ki se opravi vmesnemu subjektu.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se odpošiljanje ali prevoz pripiše samo dobavi blaga, ki jo opravi vmesni subjekt, če je vmesni subjekt identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je izdala država članica, iz katere se blago odpošilja ali prevaža, sporočil svojemu dobavitelju.
3. Za namene tega člena je „vmesni subjekt“ dobavitelj v verigi, ki ni prvi dobavitelj in ki sam ali prek tretje osebe za njegov račun odpošilja ali prevaža blago.
4. Določbe tega člena se ne uporabljajo za primere, ki jih ureja člen 14a.

[(3) vstavi se naslednji člen 137a:]

Člen 137a

1. Vsaka država članica lahko oprosti opravljanje storitev, ki jih za svoje člane opravijo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene ali niso predmet DDV, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo samo natančno povrnitev njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da bi takšna oprostitev povzročila izkrivljanje konkurence.

2. Odstavek 1 se uporablja samo za storitve, ki jih opravijo neodvisne skupine oseb s sedežem na ozemlju države članice, ki odobri oprostitev, za svoje člane s sedežem na ozemlju iste države članice.]

(4) v členu 138 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

- „1. Države članice oprostitjo dobave blaga, ki ga prodajalec ali pridobitelj ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja vsake od njih, vendar znotraj Skupnosti, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) blago se dobavi drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne;
 - (b) davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za katero se dobavi blago, je identificirana za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, in je to identifikacijsko številko za DDV sporočila dobavitelju;
- 1a. Oprostitev iz odstavka 1 se ne uporablja, če dobavitelj ni izpolnil obveznosti predložitve rekapitulacijskega poročila iz členov 262 in 263 ali če rekapitulacijsko poročilo, ki ga je predložil, ne vsebuje pravih podatkov v zvezi z zadevno dobavo, kot zahteva člen 264, razen če dobavitelj neizpolnjevanje svoje obveznosti ustrezno ne utemelji na način, ki je zadovoljiv za pristojne organe.“

(5) členu 243 se doda naslednji odstavek 3:

- „3. Vsak davčni zavezanec, ki prenese blago v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic iz člena 17a, vodi evidenco, na podlagi katere lahko davčni organi preverijo, če se navedeni člen pravilno uporablja.

Vsak davčni zavezanec, ki se mu blago dobavi v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic iz člena 17a, vodi evidenco o zadevnem blagu.

(6) člen 262 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 262

1. Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV, predloži rekapitulacijsko poročilo, v katerem so navedeni:
 - (a) pridobitelji, identificirani za DDV, ki jim je dobavil blago pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(c);
 - (b) osebe, identificirane za DDV, ki jim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno v okviru pridobitve znotraj Skupnosti v smislu člena 42;
 - (c) davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in so identificirane za DDV, ki jim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, kjer je transakcija obdavčljiva, in pri katerih je prejemnik storitev davčni zavezanec v skladu s členom 196.

2. Vsak davčni zavezanec poleg informacij iz odstavka 1 predloži tudi informacije o identifikacijski številki za DDV davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ki se odpošlje ali odpelje v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic v skladu s pogoji iz člena 17a, ter o vseh spremembah predloženih informacij.

(7) [...]

(8) [...]

(9) člena 403 in 404 se črtata.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in najpozneje do 31. decembra 2019 objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Te določbe uporabljajo od 1. januarja 2020.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

OSNUTEK

IZVEDBENE UREDBE SVETA

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹⁵ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je v akcijskem načrtu za DDV¹⁶ napovedala, da namerava predložiti predlog za dokončni sistem davka na dodano vrednost (DDV) za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami. Svet je v sklepih z dne 8. novembra 2016¹⁷ pozval Komisijo, naj medtem predlaga nekatere izboljšave pravil Unije o DDV v zvezi s čezmejnimi transakcijami, med drugim tudi za namene oprostitev za transakcije znotraj Skupnosti.
- (2) Direktiva 2006/112/ES določa številne pogoje za oprostitve plačila DDV za dobavo blaga v okviru nekaterih transakcij znotraj Skupnosti. Eden od teh pogojev je, da mora biti blago odpeljano ali odposlano iz ene države članice v drugo.

¹⁵ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

¹⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o akcijskem načrtu za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev (COM(2016) 148 final z dne 7. aprila 2016).

¹⁷ Sklepi Sveta z dne 8. novembra 2016 o izboljšanju sedanjih pravil EU o DDV za čezmejne transakcije (dok. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 z dne 9. novembra 2016).

- (3) Vendar zaradi razlik v pristopu držav članic k uporabi teh oprostitev v zvezi s čezmejnimi transakcijami prihaja do težav in pravne negotovosti za podjetja. To je v nasprotju s ciljem okrepitve trgovine znotraj Unije in odprave davčnih meja. Zato je pomembno opredeliti in harmonizirati pogoje, pod katerimi se lahko oprostitve uporabljajo.
- (4) Ker so čezmejne goljufije na področju DDV povezane predvsem z oprostitvijo za dobavo znotraj Skupnosti, je treba določiti nekatere okoliščine, v katerih bi bilo treba za blago šteti, da je bilo odpeljano ali odposlano z ozemlja države članice dobave.
- (5) Za zagotovitev praktične rešitve za podjetja in zagotovil za davčne uprave sta v Izvedbeni uredbi (EU) št. 282/2011 uvedeni izpodbojni domnevi¹⁸.
- (6) Poenostavitev v zvezi z aranžmaji skladiščenja na odpoklic bi morale spremljati ustrezne obveznosti beleženja, da se zagotovi njihova pravilna uporaba.
- (7) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

¹⁸ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

Člen 1

V poglavju VIII Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 se doda naslednji ODDELEK 2a:

„ODDELEK 2a

Oprostitev v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti

(Členi 138 do 142 Direktive 2006/112/ES)

Člen 45a

1. Za uporabo oprostitev iz člena 138 Direktive 2006/112/ES se v katerem koli od naslednjih primerov domneva, da je bilo blago odposlano ali odpeljano iz države članice v namembni kraj zunaj njenega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti:
 - (a) prodajalec navede, da je odpeljal ali odposlal blago ali da je blago odpeljala ali odposlala tretja oseba za njegov račun, in ima vsaj dve nenasprotujoči si dokazili iz točke (a) odstavka 3, ki sta ju izdali dve strani, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja, ali eno dokazilo iz točke (a) odstavka 3 v kombinaciji z enim nenasprotujočim si dokazilom iz točke (b) odstavka 3, ki potrjujeta prevoz ali odpošiljanje in sta ju izdali dve strani, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja;

(b) prodajalec ima:

- (i) pisno izjavo pridobitelja blaga, da je odpeljal ali odposlal blago ali da je blago odpeljala ali odposlala tretja oseba za njegov račun, vključno z navedbo namembne države članice blaga. V tem dokumentu je navedeno naslednje: datum izdaje, ime in naslov pridobitelja, količina in vrsta blaga, datum in kraj prihoda blaga, v primeru dobave prevoznih sredstev pa njegova identifikacijska številka in identifikacija osebe, ki sprejema blago za račun pridobitelja;
- (ii) vsaj dve nenasprotujoči si dokazili iz točke (a) odstavka 3, ki sta ju izdali dve strani, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja, ali eno dokazilo iz točke (a) odstavka 3 v kombinaciji z enim nenasprotujočim si dokazilom iz točke (b) odstavka 3, ki potrjujeta prevoz ali odpošiljanje in sta ju izdali dve strani, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja.

Pridobitelj blaga mora prodajalcu predložiti pisno izjavo iz točke (b)(i) najpozneje deseti dan v mesecu po dobavi.

2. Davčni organ lahko izpodbija domnevo iz odstavka 1.
3. Za namene odstavka 1 se kot dokazilo o prevozu ali odpošiljanju sprejmejo naslednji dokumenti:

- (a) dokumenti, ki se nanašajo na prevoz ali odpošiljanje blaga, kot so podpisan dokument ali tovorni list CMR, nakladnica, račun letalskega prevoza tovora, račun prevoznika blaga;
- (b) drugi dokumenti:
 - i. zavarovalna polica v zvezi s prevozom ali odpošiljanjem blaga ali bančni izpiski, ki dokazujejo plačilo prevoza ali odpošiljanja blaga;
 - ii. uradni dokumenti, ki jih izda javni organ, kot je notar, in ki potrjujejo prihod blaga v namembno državo članico;
 - iii. potrdilo, ki ga izda imetnik skladišča v namembni državi članici in potrjuje skladiščenje blaga v tej državi članici;

POGLAVJE X

OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN NEKATERIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

(NASLOV XI DIREKTIVE 2006/112/ES)

ODDELEK 1a

Splošne obveznosti

(člena 242 in 243)

Člen 54a

- 1. V evidenci iz člena 243(3) Direktive 2006/112/ES, ki jo vodi vsak davčni zavezanec, ki prenese blago v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic, so naslednje informacije:
 - (a) država članica, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, in datum, ko je bilo blago odposlano ali odpeljano;

- (b) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki mu je namenjeno blago, ki jo je izdala država članica, v katero je blago odposlano ali odpeljano;
 - (c) država članica, v katero je blago odposlano ali odpeljano, identifikacijska številka za DDV imetnika skladišča, naslov skladišča, v katerem se blago skladišči po prihodu, in datum prihoda blaga v skladišče;
 - (d) vrednost, opis in količina blaga, ki prispe v skladišče;
 - (e) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki zamenja osebo iz točke (b) pod pogoji iz člena 17a(6) Direktive 2006/112/ES;
 - (f) davčna osnova, opis in količina dobavljenega blaga ter datum, ko je bila opravljena dobava blaga iz člena 17a(3)(a) Direktive 2006/112/ES, in identifikacijska številka za DDV kupca;
 - (h) davčna osnova, opis in količina blaga, datum pojava katerega koli pogoja in ustrezen razlog v skladu s členom 17a(7);
 - (i) vrednost, opis in količina vrnjenega blaga ter datum vračila blaga iz člena 17a(5) Direktive 2006/112/ES.
2. V evidenci iz člena 243(3) Direktive 2006/112/ES, ki jo vodi vsak davčni zavezanec, ki mu je dobavljeno blago v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic, so naslednje informacije:
- (a) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki prenese blago v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic;

- (b) opis in količina blaga, ki mu je namenjena;
- (c) datum, ko blago, ki mu je namenjeno, prispe v skladišče;
- (d) davčna osnova, opis in količina dobavljenega blaga ter datum pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 17a(3)(b) Direktive 2006/112/ES;
- (e) opis in količina blaga ter datum odstranitve blaga iz skladišča po navodilu osebe iz točke (a);
- (f) opis in količina uničenega ali pogrešanega blaga in datum uničenja, izgube ali tatvine blaga, ki je pred tem prispelo v skladišče, ali datum, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno ali pogrešano.

Če je blago v okviru aranžmaja skladiščenja na odpoklic odpeljano ali odposlano imetniku skladišča, ki ni davčni zavezanec, ki mu je namenjena dobava blaga, ni nujno, da so v evidenci navedenega davčnega zavezanca informacije iz točk (c), (e), in (f).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

OSNUTEK

UREDBE SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe aranžmajev skladiščenja na odpoklic

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹⁹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁰,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹⁹ UL C , , str. .

²⁰ OL C , , str. .

- (1) Za zagotovitev, da se poenostavitev, uvedena z Direktivo 2006/112/ES v zvezi z aranžmaji skladiščenja na odpoklic, lahko ustrezno spremlja, morajo imeti ustrezni pristojni organi držav članic avtomatičen dostop do podatkov, pridobljenih od davčnih zavezancev v zvezi s takimi transakcijami.
- (2) Ob upoštevanju tega, da določbe te uredbe izhajajo iz sprememb, uvedenih z Direktivo Sveta [...] ²¹/EU, bi se morala ta uredba uporabljati od datuma začetka uporabe navedenih sprememb.
- (3) Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

- (1) v členu 21 se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) identifikacijske številke za DDV oseb, ki so opravile dobave blaga in storitve iz točke (b), identifikacijske številke za DDV oseb, ki so predložile informacije v skladu s členom 262(2) Direktive 2006/112/ES o osebah, ki imajo identifikacijsko številko za DDV iz točke (a);“

²¹ Direktiva Sveta [...] /EU z dne [...] o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost ter uvedbe dokončnega sistema za obdavčevanje trgovine med državami članicami (UL L [...]).

(b) v točki (e) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„(e) celotna vrednost dobav blaga in storitev iz točke (b), ki jih opravi vsaka oseba iz točke (c) vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV v drugi državi članici, in vsaki osebi, ki je posredovala informacije v skladu s členom 262(2) Direktive 2006/112/ES, njena identifikacijska številka za DDV in informacije, ki jih je posredovala o vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV v drugi državi članici, pod naslednjimi pogoji:“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik
